

عنوان مقاله:

منشا یابی حریق ناشی از زلزله در بنادر و ارائه مدل قیاسی به منظور تحلیل آن

محل انتشار:

دومین همایش مقابله با سوانح طبیعی (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی اکبر مجیدی - عضو هیات علمی و ریاست دانشکده سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری تهران

پرویز رزمیانفر - عضو هیات علمی دانشکده سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری تهران

سعید گیوه چی - کاندیدای دریافت درجه دکترای تخصصی (Ph.D) و استاد مدعو مدیریت ایمنی، حوادث و

خلاصه مقاله:

زلزله به عنوان یکی از مخربترین سوانح طبیعی همواره دستاوردهای بشری را مورد تهدید قرار داده است. مخاطرات زلزله را می توان در دو گروه عمده مخاطرات ذاتی و مخاطرات منتج از زلزله طبقه بندی نمود. حریق پس از وقوع زلزله یکی از مهمترین نمونه های مخاطرات منتج از زلزله محسوب میگردد. اینگروه از خطرات جز مشخصه های ذاتی زلزله محسوب نمیگردند، بلکه وقوع زلزله باعث می گردد که احتمال وقوع چنین مخاطراتی تشدید گردد. مناطق ساحلی و بنادر به واسطه متاثر شدن از هر دومحدوده خشکی و آب از پتانسیل های ذاتی بیشتری برای رخداد حوادث غیر مترقبه برخوردار می باشند. وقوع زلزله دریایی یا زلزله در خشکی و اندرکنش آسیبی تاسیسات موجود بنادر می تواند به نحو قابل توجهی احتمال وقوع حریق را افزایش دهد. نتایج این پژوهش با در نظر داشتن ویژگی های چرخه مدیریت سانه و نیز مشخصه های مناطق بندری، به ارائه یک مدل قیاسی آنالیز خطر حریق پس از زلزله می پردازد. ارائه اینمدل مبتنی بر دو مشخصه عدم قطعیت در رخداد سوانح ثانویه و همچنین مبتنی بر مشخصه های مکانی می باشد.

کلمات کلیدی:

بنادر، حریق، زلزله، حوادث، سوانح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/31495>

